

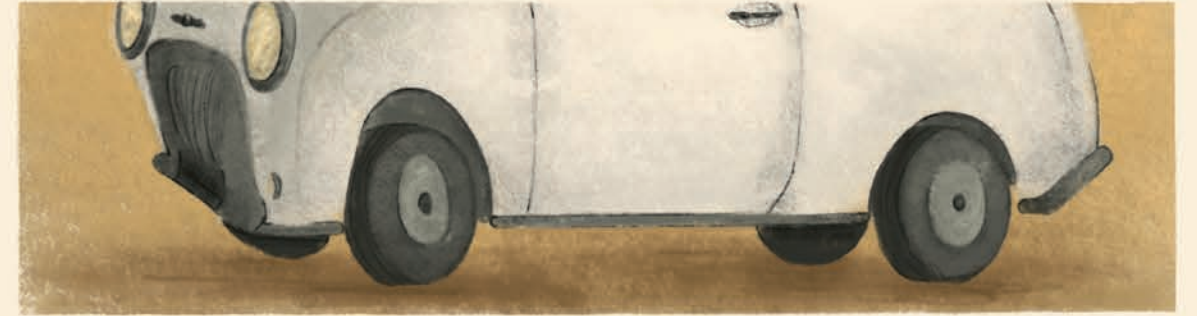
Jordi Tomàs i Caballero
Irene Velázquez Tomás

Andana
editorial

Aitana i la seua família viuen a la ciutat. Han vingut al poble per passar uns dies de vacances.

El seu cotxe ha passat per una carretera estreta, plena de revoltes, i camins de terra.

Han vingut carregats amb tot el que necessiten.

I els han rebut unes dones assegudes a la fresca, fent barcella i escodriyant.

El iaio sempre té alguna sorpresa preparada per a ella i li conta històries del poble. Aitana se sent molt a gust amb ell.

A trenc d'alba, Aitana i el seu iaio donen menjar a les gallines. Després reguen l'hort amb l'aigua de la séquia, que deixa al seu pas olor de terra humida.

Els caragols avancen lentament per damunt de les fulles dels encisams, al mateix ritme que el poble.

La gent del poble s'ajunta al carrer a tothora.

Els amics d'Aitana venen a buscar-la a casa. Tots junts se'n van amb les bicicletes, corren pels carrers, pugon costeres i compren a la botigueta.

Mentrestant, la gent passeja les cassoles fins al forn i el raïm de pastor penja de les teulades.

Els dies són llargs i les nits són eternes.

Al poble es respira alegria i tranquil·litat.

Passen els dies d'estiu i la família continua al poble.

Aitana i els amics es banyen en rius i barrancs. Salten a l'aigua amb les granotes i els cullerots. Des dels arbres els observen els estornells i canten els verderols. El iaio els ha contat que en aquell lloc viu una encantada, una dona d'aigua. Segons la llegenda s'amaga entre roques i estrets. Els deu estar mirant ara? Qui ho sap?

Aitana té una sensació estranya, li agrada estar al poble.